

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EBB ⁽¹⁾ dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais 6 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad sutartis negali išlikti be nesąžiningos sąlygos, jei be jos likusi sutarties dalis verslininkui būtų nepagrįstai brangi?
2. Jei verslininkui nepagrįstai brangi sutartis negalėtų išlikti, ar nacionalinis teismas, kad išsaugotų sutartį vartotojo apsaugos tikslais, turi teisę taikyti dispozityviąją teisės normą, ar turėtų pakeisti šią sutartį įtraukdamas minimaliai verslininkui priimtina nuostatą?
3. Ar nesąžiningą sąlygą dėl išpareigojimų neįvykdymo prieš terminą pripažinus neveikiančia gali išlikti likusi sutarties dalis, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 93/13 6 straipsnio 1 dalį?
4. Ar vartotojas bylą nagrinėjančiame teisme gali atsisakyti, kad jam būtų taikoma Direktyvoje 93/13 įtvirtinta apsaugos sistema?
5. Ar nacionalinis proceso teisės aktas, pagal kurį pagrindinės vartotojo teisės ir lengvatos priklauso nuo to, ar jis sutinka, kad jam būtų taikoma ypač greita išieškojimo procedūra, nors kitose procedūrose tokios teisės ir lengvatos nesuteikiamos, atitinka Direktyvoje 93/13 numatytą veiksmingumo principą ir neprieštarauja Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijai ⁽²⁾?

⁽¹⁾ OL L 95, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288.

⁽²⁾ OL C 364, p. 1.

2016 m. vasario 15 d. Audiencia Provincial de Alicante, Sección octava (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *The Irish Dairy Board Co-operative Limited/Tindale & Stanton Ltd España, S.L.*

(Byla C-93/16)

(2016/C 156/37)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Audiencia Provincial de Alicante, Sección octava

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė ir apeliantė: *The Irish Dairy Board Co-operative Limited*

Atsakovė: *Tindale & Stanton Ltd España, SL*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Reglamento dėl Bendrijos prekių ženklo ⁽¹⁾ 9 straipsnio 1 dalies b punktas tiek, kiek jame reikalaujama supainiojimo galimybės buvimo tam, kad Bendrijos prekių ženklo savininkas galėtų uždrausti bet kokiai trečiajai šaliai be jo sutikimo komercinėje veikloje naudoti žymenį jame nurodytais atvejais, gali būti aiškinamas taip, kad juo leidžiama atmesti supainiojimo galimybę, jeigu ankstesnis Bendrijos prekių ženklas dėl jo savininko tolerancijos dviejose Sąjungos valstybėse narėse daug metų taikiai koegzistavo su panašiais nacionaliniais prekių ženklais, nes, atsižvelgiant į Bendrijos prekių ženklo vieningą pobūdį, supainiojimo galimybės nebuvimo šiose valstybėse prezumpcija gali būti taikoma ir kitose valstybėse narėse arba visoje Sąjungoje?
2. Ar pirmiau nurodytu atveju vertinant galimybę supainioti galima atsižvelgti į geografines, demografines, ekonomines arba kitokias valstybių, kuriose vyko koegzistavimas, savybes, nes galimybės supainioti šiose valstybėse nebuvimo prezumpcija gali būti taikoma ir kitoje valstybėje arba visoje Sąjungoje?

3. Ar, kalbant apie Reglamento dėl Bendrijos prekių ženklo 9 straipsnio 1 dalies c punkte numatytą situaciją, ši nuostata, atsižvelgiant į Bendrijos prekių ženklo vieningą pobūdį, turi būti aiškinama taip, kad jeigu ankstesnis prekių ženklas tam tikrą metų skaičių koegzistavo dviejose Sąjungos valstybėse narėse su ginčijamu žymeniu ir prekių ženklo savininkas tam neprieštaravo, tokia savininko tolerancija vėlesnio žymens naudojimui šiose dviejose valstybėse gali būti taikoma likusioje Sąjungos teritorijoje nustatant, ar trečioji šalis teisėtai naudoja vėlesnį žymenį?

(¹) 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1).

2016 m. vasario 17 d. Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje José María Pérez Retamero/TNT Express Worldwide S.L., Transportes Saripod S.L. y Fondo de Garantía Salarial

(Byla C-97/16)

(2016/C 156/38)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: José María Pérez Retamero

Atsakovai: TNT Express Worldwide S.L., Transportes Saripod S.L. ir Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 2002/15/EB (¹) 3 straipsnio d punkte pateikiama sąvoka „mobilus darbuotojas“ turi būti aiškinama taip, kad draudžiama vidaus teisės norma, kaip antai Darbuotojų statuto (*Estatuto de los Trabajadores*) 1 straipsnio 3 dalies g punktas, kuriame numatyta, kad „mobiliais darbuotojais“ negali būti laikomi „subjektai, teikiantys vežimo paslaugas pagal administracinius leidimus, kurių turėtojai jie yra, <...> naudodami transporto priemones <...>, kurių nuosavybės arba tiesioginio disponavimo jomis teisės buvo jiems perleistos“?
2. Ar direktyvos 3 straipsnio e punkto antra pastraipa („Šioje direktyvoje šių kriterijų neatitinkantiems vairuotojams taikomos tos pačios pareigos ir jie gali naudotis tomis pačiomis teisėmis, kurias mobiliems darbuotojams numato ši direktyva“) turi būti aiškinama taip, kad jeigu netenkinamas nė vienas iš kriterijų, kuriais remiantis asmuo galėtų būti laikomas „savarankiškai dirbančiu vairuotoju“, arba bent vienas iš jų, tokiu atveju jis laikomas „mobiliu darbuotoju“?

(¹) 2002 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/15/EB dėl asmenų, kurie verčiasi mobiliąja kelių transporto veikla, darbo laiko organizavimo (OL L 80, p. 35).

2016 m. vasario 24 d. Rechtbank Amsterdam (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Openbaar Ministerie/Paweł Dworzecki

(Byla C-108/16)

(2016/C 156/39)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank Amsterdam